

der indgår grønlandsforskningen på lige fod med andre forskningsområder. Jeg kan så i øvrigt nævne, at regeringen direkte alene på det kommende års finanslov har afsat 20 mio. kr. til projektet vedrørende afgrænsning af kontinentalsoklen, som jo er et stort forskningsprojekt, der vil komme til at strække sig over nogle år.

Hr. Lars-Emil Johansen rejser spørgsmålet om grønlænderes og i øvrigt også færingers mulighed for at kunne indføre grønlandske og færøske produkter til privatforbrug her i landet. Det er en sag, som jeg har drøftet meget med de to landsstyrer. Det kan være sæl, hval og andet, som man har lyst til at forbruge, hvis man bor her i landet og er grønlander eller færing.

Jeg forstår godt den opmærksomhed, der er om det, og derfor har regeringen sammen med de to landsstyrer arbejdet på, at grønlændere og færinger bosat i Danmark får bedre mulighed for at spise traditionelle grønlandske og færøske produkter.

Som situationen er i øjeblikket har grønlændere og færinger mulighed for enten selv eller ved pakkeforsendelser at indføre begrænsede mængder af eksempelvis sæl- og hvalkød. Det forhandles nu med EU, og Fødevarerministeriet forventer, at der kan være en løsning inden årets udgang, hvor vi inden for EU's regler vil kunne give herboende grønlændere og færinger bedre muligheder for import af fødevarer hjemmefra.

Her burde både hr. Tórbjørn Jacobsen, hr. Kuupik Kleist og hr. Lars-Emil Johansen jo i hvert fald glæde sig over, at Danmark sidder med ved bordet i EU og derfor kan påvirke disse regler, og at Danmark har arbejdet for noget, som virkelig kan være til glæde for grønlændere og færinger, der bor her i landet.

Jeg skal lige nævne en enkelt ting mere. Hr. Kuupik Kleist bebrejdede mig, at jeg ikke havde nævnt Dundas. Det er jo bestemt ikke, fordi jeg ikke glæder mig over det. Nu kunne jeg ikke nå at komme ind på alle ting i min åbningstale, men jeg vil selvfølgelig gerne sige, at jeg er til det yderste tilfreds med, at Dundas nu kan føres tilbage til grønlandsk administration. Forhandlingerne har jo stået på gennem flere år, i øvrigt i et godt, løbende samarbejde mellem Danmark og Grønland, og jeg kan tilføje, at det også har været med stor forståelse fra amerikansk side.

Kl. 20.30

Jeg er meget glad for, at det har kunnet lade sig gøre at finde en løsning. Og jeg må fuldstændig afvise de antydninger, som specielt hr. Kuupik Kleist kom med, af, at når der er fundet så-

dan en løsning, er det nok, fordi der er alle mulige skjulte motiver og dagsordener i den sag. Det er der ikke. Sagen har været forhandlet i flere år i et godt samarbejde med Grønlands hjemmestyre, og alle parter er tilfredse med den aftale, som nu er indgået.

Så har både hr. Tórbjørn Jacobsen, hr. Kuupik Kleist og hr. Lars-Emil Johansen beskæftiget sig meget med de betragtninger, jeg kom med om en fortsat udvikling og fornyelse af hjemmestyreordningerne. Det er jeg meget glad for, og jeg takker også for de anerkendende bemærkninger, der er faldet fra alle tre i den anledning, for det er jo, som hr. Lars-Emil Johansen siger – jeg kan faktisk ikke udtrykke det meget bedre – den moderne tids liberale forståelse af forskellige folks ret til egen værdighed og selvstændighed i den globale virkelighed. Det er også sådan, jeg selv opfatter det; det er netop en liberal forståelse.

Så spørger hr. Kuupik Kleist, og jeg tror også, at hr. Lars-Emil Johansen kommer ind på det, hvad man egentlig skal forstå ved det her med de mellemfolkelige anliggender. Se, når jeg nu brugte det udtryk, så er det jo, fordi det er det udtryk, der bruges i grundloven. Det, det handler om, er, at vi vil bemyndige Færøernes landsstyre henholdsvis Grønlands hjemmestyre til at kunne handle på rigets vegne i sager, der alene vedrører Grønland henholdsvis Færøerne.

Det er tanken, at hjemmestyrene inden for de generelle bemyndigelses rammer skal kunne handle uden at indhente rigsmyndighedernes konkrete tilladelse i det enkelte tilfælde. Det er sådan, det er i dag, og det er så det, man slipper for. Det er det afgørende nye.

Det er klart, at det især kan få betydning for indgåelse af bilaterale aftaler inden for områder som fiskeri og handel. Men det vil være naturligt også at udstrække ordningen til andre områder, hvor hjemmestyrene allerede har den lovgivningsmæssige kompetence, f.eks. på uddannelses- og forskningsområderne. Men alt det må vi se nærmere på sammen med de to landsstyrer.

Jeg vil gerne understrege, at en sådan ordning jo må forudsætte en tæt kontakt og et tæt samarbejde mellem hjemmestyrene og rigsmyndighederne, for kun på den måde kan vi sikre, at de handlinger, som hjemmestyret foretager sig, ikke strider mod de samlede interesser.

Men jeg mener virkelig, at vi her kan tage et betydningsfuldt skridt fremad i et godt samarbejde. Det kræver selvfølgelig et grundigt forarbejde, men hvis den fornødne politiske tilslut-